

Martina KUBÁTOVÁ, *Diplomatický materiál cechů na Havlíčkovobrodsku do roku 1850*, České Budějovice 2012 (= diplomová práce Ústavu archivnictví a pomocných věd historických, Filozofická fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích), 161 s.

Posudek oponenta diplomové práce

Předkládaná diplomová práce navazuje na předchozí autorčinu kvalifikační práci, která pojednávala o cechovní heraldice a sfragistice na Havlíčkovobrodsku. Studentka tak zůstala věrna „svému“ regionu i problematice tamních cechů, konkrétně cechům textilních a oděvních řemesel, jejichž dochovaný diplomatický materiál hodlala zpracovat. Diplomovou práci si rozvrhla do šesti kapitol. Po stručném úvodu obsahujícím letmý přehled po literatuře ke zvolenému tématu se v první kapitole na jejím základě a opět velmi stručně věnovala vzniku a vývoji těchto řemeslnických korporací. Již v této kapitole se dopustila několika přinejmenším nepřesných formulací (např. s. 11), kterých se nedokázala vyvarovat ani v dalším textu své práce. Za velmi problematickou pokládám zejména následující druhou kapitolu věnovanou cechovním řemeslům na Havlíčkovobrodsku. V ní se po stručném představení hmotných památek na jejich existenci zabývala rovněž diplomatickými písemnostmi. Vzhledem k tomu, že by se mělo jednat o jádro kvalifikační práce, jsem předpokládal, že diplomantka jim bude věnovat více než pouhé čtyři a půl stránky, jejich značnou část navíc ještě zabírá rekapitulace základním poznatků o skladbě listiny (s. 19). Souboru čítajícímu 22 listin věnovala sl. Kubátová podrobnější pozornost posléze ve čtvrté kapitole – u 19 z nich podala charakteristiku jejich vnitřních i vnějších znaků, což představuje pátou kapitolu předkládané práce. Naopak pouze jen základní informace se čtenář dozví o dalším diplomatickém materiálu vzniklém v souvislosti s činností zvolených institucí, tedy o knihách a spisech, které autorka odbyla velmi stručným jednostránkovým výčtem bez jakékoliv bližší charakteristiky. Druhou a čtvrtou kapitolu oddělila popisem vývoje textilních a oděvních řemesel – tedy soukeníků, tkalců, postřiháčů, krejčích a kožešníků – ve sledovaném regionu. Celkovému shrnutí získaných poznatků zasvětila autorka poslední šestou kapitolu, v níž se z dochovaných písemností diplomatické povahy věnovala opět pouze listinám. Také v této kapitole, která by měla shrnout vlastní diplomantčiny poznatky, se objevuje několik přinejmenších problematických formulací (s. 51). Kromě zmíněných nedostatků autorce vytykám rovněž absenci jakékoliv komparace jí zjištěných údajů s dosavadní literaturou.

Společně s obsahovou stránkou má předkládaná diplomová práce rovněž velmi závažné formální nedostatky. Jde zejména o práci s rodným jazykem – v práci se vyskytují hrubé pra-

vopisné chyby na úrovni prvního stupně základní školy (s. 19, 29, 58), chyby v interpunkci, shodě podmětu s přísudkem, slovosledu, tvarosloví stejně jako neopravené překlady. Samostatnou kapitolou jsou citace – autorka neumí správně používat zkrácené citace literatury, citovat archivní prameny stejně jako psát velká písmena nebo používat interpunkci. Rovněž v citacích se na řadě míst objevují jazykové prohřešky.

Za zjevný klad lze naopak označit obsáhlou přílohu diplomové práce (s. 63-141), v níž diplomantka edičně zpřístupnila 21 v textu tak velmi problematicky interpretovaných listin. Edici doplnila slovníčkem archaismů či jiných slov a rejstříky, připojit mohla snad ještě soupis všech edičně zpřístupněných listin, v nichž se jinak čtenář obtížně orientuje.

Pouze vzhledem k ediční příloze a po velkém váhání doporučuji předkládanou diplomovou práci k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm **dobře**.

doc. PhDr. Josef Hrdlička, Ph.D.

Jindřichův Hradec, 28. 1. 2012